

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

49. Mollium habitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

Note.

Ex fauonio Hoc indicium Horatii od. 4. l. 1. Soluitur acri. hyems grata vice ueris, & Fa-

noti
Lectica Hexaphora Quae scilicet à sex seruis succallantibus portaretur. Mart. l. 2. ep. 81. & Inuenal. Saty. l. v. 66. Plerumque octo adhibebantur, & fiebat Ophorum de quo intelligendum Catullus Non, inquam, mihi sunt tam maligne, Ut Prouincia quod mala inci lisset, Non possum oculo homines parare rectos. Sed cum totam Et corde dixit Panerates:

Καὶ πόλον ἐπινοῖσιν ἀγροκόλμον ζεφύροισιν.
Vnam in capite Frequens in conuiuijs ad corona- rum usum rotas unde eam regnare dixit Martia- lis ep. 19. l. 10.

Dum regnat rose, dum madent capilli
Hanc lasciuam Christiani, in honorem spinæ corona Domini, postea detestati sunt, quod testatur Clemens Alexandrinus Pædag. l. 2. c. 8.
ἀλόγιστοι, ἀληκοῦτας ἡμᾶς ἔκρυβον ἀκάν-
θας ἰσχυροῦς, αὐτοὺς ἐν ἑσπέραις τῷ σι-
μῶν κωλύει, ἀναδεδῶται τῆς ἀνδρείου.
Infantum est, nos cum audierimus Dominum spinis coronatum, quasi uenerandis Christi ruciatibus

insultaremus, redimiri floribus. Aurificem damna- tum à senatu, quod inter bella Punica coronatu ui- sus esses, dixi in Iconibus.

Alterum in collo. Hanc hypothyriadem no- minatam memorat Athenæus Deipnosophist. lib. 15. Ἐκάλουν δὲ καὶ οἷς περιεδόντο τὸν Σάχηλον τε- φέοι οἷς, ὑποθυριάδας, Quod halitum, & tan- quam suffitum ex inferiori parte exhalarent.

Controuersia secretò deferebantur.
Hoc in Seronato grauitè reprehendit Sidonius Apollinaris lib. 2. ep. 1.

In cubiculo damnat, in quaestione dormi- tat.

MOLLES.

Item.

Hos quos video volitare in foro, quos stre- re ad curiam, quos etiam in Senatum venite; qui nitent vaguentis, qui fulgent purpu- rà: mallem secum suos milites eduxisset. in Ca- tit. 2.

MOLLIVM HABITVS.

Descriptio XLIX.

Λακωνικὸν δὲ εὐδὲν περὶ αὐτοὺς ἐπράει, ἀλλ' ἀβρότερον αὐτῶν ἔσχον, καὶ συβαρι- δὲ οὐκ ἴσται, ἀνδρες λέλοιπά σκέλη, λιπαροὶ τὰς κόμην, καὶ μηδὲ γενεῖς χροῦ μῆροι, ἀλλ' ἡ τὴν ἑσπέραια μαλακοί.
Philost. in Apoll.

ERant autem habitu haudquaquam Laco- nico, sed molli atque lasciuo, atque ipsi de- licijs omnibus affuebant, expolitjs crutibus, comis autem vuguento stillantibus, abrahs barbis, vestitu insuper fluxo ac molli.

Ὅψον ἰδὼν τὸ πορνόβητα, ποβεῦντα διὰ τὸ ἀγοῖας, ἐν περὶ αὐτῶν καὶ μύροισι μαθόντα, καὶ καμάζοντα, καὶ πάσης ἀπολασσίας ἐμ- σιπλήμων, καὶ ὡς ἀ' οὐρα προπεσῶσαι τῶ βίω.
Sinesius ad fratrem.

Item.
Hic enim videns scortatorem, per forum vo- lificantem, coronatum, vaguentis ebrium, petulantèr lasciuientem, omni que turpitudi- ne oppletum, & cautus canentem vitæ accom- modatos,

Item.
Idcirco animas misit, vt dimini ponderis & grauitatis oblitæ, gemmas, lapillos, marga- ritas, castitatis di spendio compararent & con-

spiciendis quærent corporibus faccos, in- nectent his colla, laminas pertuaderent au- rium, imminerent frontes limbis, fuligine oculos obumbrarent, nec in formas erubef-
ecron

cerent mafenorum calamistris vibrare castra
riem, curem corporis leuigare, incedere populi
tibus nudis, omnique alio cultu vigorem viri
litatis exponere, in habitum foeminarum deli
ciaeque mollire.

*Arnob. cont. gent. lib. 2. De luxu Regis Indis vi
do Q. Curtium l. 8.*

**IMPROBUS, ET PO
TENS.**

Descriptio L.

*Ex Am
miano l.
27. c. 10.
In hoc au
thore stylus
quidem ple
rumque
acerbus est
& prastra
tus, magni
tamen &
uberis son
sus.*

PER hanc tempora Vulcatio Rufinus absolu
to vita, dum administrat, ad regendam praef
fecturam praetorianam, ab vrbe Probus acci
tus, claritudine generis, & potentia, & opum
amplitudine cognitus orbi Romano: per
quem vniversum penè patrimonia sparsa pos
sedit iuste: an secus non iudiciosi est nostri.
Hunc quasi gemina quaedam, vt vocat singu
t, fortuna praepetibus pennis vehens, nunc
beneficium ostendebat, & amicos altius eri
gentem; aliquoties insidiatorem dirum, &
per cruentas noxium simultates: & licet po
tuit, quoad vixit, ingentia largiendo, & inter
pellando potestates assiduas; erat tamen inter
dum timidus, ad audaces, contra timidos cel
sior: vt videretur, cum sibi fideret, de cothur
no strepere tragico; & vbi paucet, omni hu
milior foeco.

Atque vt natantium genus elemento suo
expulsum, haud ita diu ipirit in terris, ita ille
marcebat absque praefecturis, quas obiurgia
familiarum ingentium capessere cogebatur;
nunquam innocentium per cupiditates im
mensas, vtque multa perpetrarent, impune
dominum suum mergentium in temp. Neque,
facendum est, numquam illa magnanimitate
coalitus, clienti, vel seruo agere quicquam
iussit illicitum: si verò eorum quemquam cri
men vllum compererat admisisse, vel ipsa re
pugnante iustitia, non explorato negotio sine
respectu boni honestique defendebat. Quod
vitium reprehendens, pronuntiat Cicero:
Quid enim interest inter suasorem facti, &
probatorem? aut quid refert vtrum voluerim
fieri, an gaudeam factum? Suspiciosus tamen,
& minutus suopte ingenio fuit, & subamarum
amudens, blandiensque, interdum vt noceret.

Si autem perspicuum est in eiusmodi moribus
malum, tum maxime cum celari posse existi
matur. Ita implacabilis, & dumptus, si fide
quemquam instituisse, vt nec exorari posset,
nec ad ignoscendum et roibus inclinari.

Ideoque aures eius non erant, sed pluri
bus videbatur obstruere: in summis diuitia
rum & dignitatum culminibus anxius, & sol
licitus, ideoque semper leuibus morbis affli
ctus.

Nota.

*Gemina quadam, vt poeta fingunt, fortuna. Ex
Responit forte illud Orphei,*

*Οἷς μὲ γὰρ τευχέας κτεταὶν πῆν πο
λόλοτον.*

*Οἷς ἤματι πενίαν, θυμῷ χόλον δερσέ
νῆρα.*

*Illis enim praebes diuitiarum vim opulentam.
Illis verò malam paupertatem, animo iras concu
tans.*

*(Talis inquit in amicos Probus.)
De Cothurno strepere tragico.*

*Insolentia effertur, Megalyni quo dicta & edicta
proponere, vt rex in tragodia solet.*

*Nō sunt omnes, Cothurnum calceamentum esse
Tragicorum, vt soccum Comædorum,
Martial. l. 8. epist. 3.*

*Aut inuat ad tragicos soccum transferre cothur
no.*

*Vt natantium genus.
Tlw: vt lex pōtia dixit Gregor. Nazianz.*

*orat. 34. Soz. monus l. 1. hislor. Ecol. c. 13. Simili pa
rabola vsum refert magnum Antonii, cum diceret,
Monachis, axi-a solitudinam, piscos esse extra aqua.
τῶς μὲν γὰρ ἰχθύες ἄνευ τῆς ὑγρᾶν οὐσίας
ἔσονται, ὡς αὐτῶς ἡ ἀσκήσιον ἐστὶν ἡ ἐμνη.*

*Clienti, vel seruo iussit, Clientem, vel seruum
Latinus dixisset. Deinde coalitus magnanimitate,
redolet Ammianum.*

RABVLE,

*Ammianus sui temporis Rabulas, & c. ita
describit.*

Descriptio LI.

AT nunc videre est per eos omnes tractus,
violenta & rapacissima genera ho.
30.

*Ammianus
Marcell. l.*